

অধ্যায়-15

খাদ্য সম্পদৰ উৎকৰ্ষ সাধন

IMPROVEMENT IN FOOD RESOURCES

আমি জানো যে সকলোবিলাক জীৱৰে আহাৰৰ প্ৰয়োজন। খাদ্যই প্ৰটিন, কাৰ্বহাইড্ৰেট, চৰ্বী, ভিটামিন আৰু খনিজ লৱণৰ যোগান ধৰে; এই আটাইবিলাক শৰীৰৰ বিকাশ, বৃদ্ধি আৰু সু-স্বাস্থ্যৰ বাবে প্ৰয়োজন। উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণী দুয়োটাই আমাৰ আহাৰৰ প্ৰধান উৎস। ইয়াৰে সৰহখিনি আমি কৃষিখণ্ড আৰু পশু পালনৰ পৰা আহৰণ কৰো।

আমি বাতৰি কাকতত প্ৰায়ে পঢ়িবলৈ পাওঁ যে কৃষিখণ্ড আৰু পশু পালনৰ যোগেদি উৎপাদনৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰিবলৈ যথেষ্ট প্ৰয়াস কৰি থকা হৈছে। এনে প্ৰয়াস কিয় প্ৰয়োজন? চলিত উৎপাদনৰ পৰাই আমি কিয় যোৰা মাৰিব নোৱাৰো?

ভাৰতবৰ্ষখন জনবহুল ৰাষ্ট্ৰ। আমাৰ জনসংখ্যা এশ কোটিতকৈও বেছি আৰু ই ক্ৰমশঃ বৃদ্ধি পাই আহিছে। এই বৰ্দ্ধিত জনসংখ্যাৰ বাবেই প্ৰত্যেক বছৰে আমাৰ এশ কোটি টনৰ এক চতুৰ্থাংশতকৈও বেছি শস্যৰ প্ৰয়োজন হ'ব। এইটো কেৱল কৃষিভূমিৰ এলেকা বৃদ্ধি কৰিহে যোৰা মাৰিব পৰা হয়। কিন্তু ভাৰতবৰ্ষত ইতিমধ্যে বিস্তৃতভাৱে খেতি কৰা হৈছেই। ইয়াৰ ফলত খেতিৰ বাবে ভূমি বৃদ্ধি কৰা অবাস্তৱ হৈ পৰিছে। সেই বাবেই আমাৰ শস্য আৰু পশুধনৰ উৎপাদন বৃদ্ধিৰ বাবে সিহঁতৰ উৎকৰ্ষ সাধনত গুৰুত্ব দিয়াটো অধিক প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে।

এতিয়ালৈকে এনে প্ৰয়াসেৰে খাদ্যৰ চাহিদা পূৰ্ণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি ইতিমধ্যে কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰা হৈছে। আমি ইতিমধ্যে সেউজ বিপ্লৱৰ যোগেদিও খাদ্য শস্যৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিব পাৰিছো। সেইদৰে, আমি ইতিমধ্যে শ্বেত বিপ্লৱৰ (White Revolution) যোগেদিও আমাৰ চাহিদা অনুযায়ী দুগ্ধৰ উভয়নদী কৰি ল'ব পাৰিছো।

সি যি কি নহওক, এনেবিলাক বিপ্লৱৰ যোগেদি আমাৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদকহে বিস্তৃতভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিছো। ইয়াৰ ফলত প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ ভাৰসাম্যতাত আউল লগাৰ সম্ভাৱনীয়তাই দেখা দিছে। সেইবাবেই আমাৰ পৰিৱেশ আৰু প্ৰাকৃতিক ভাৰসাম্যতা অটুট ৰাখি খাদ্য উৎপাদনৰ বৃদ্ধিত মনোনিৱেশ কৰাটো বাঞ্ছনীয়। সেয়েহে, কৃষি আৰু পশুপালনত বহনক্ষম প্ৰথা প্ৰয়োগ কৰাটো প্ৰয়োজন।

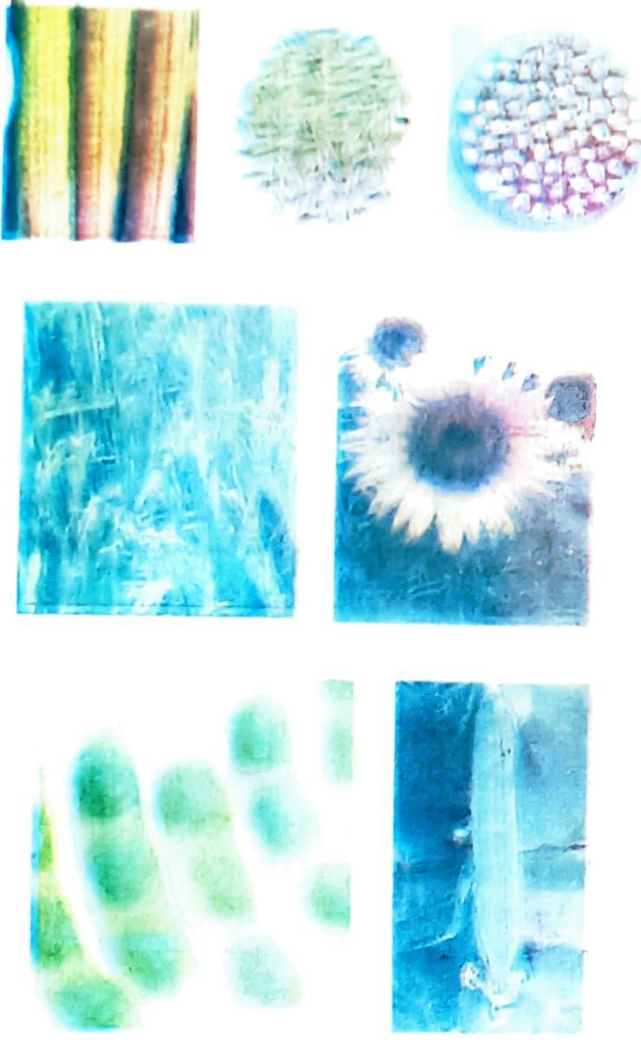
কেৱল খাদ্যশস্যৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰি খাদ্য ভঁৰালত নাচি থলেই অপুষ্টি আৰু ভোকাভুবৰ সমস্যা সমাধান নহয়। জনসাধাৰণ খাদ্য ক্ৰয় কৰিব পৰাকৈ আৰ্থিকভাৱে টনকিয়াল হ'ব লাগিব। খাদ্যৰ নিৰাপত্তা নিৰ্ভৰ কৰে খাদ্যৰ চাহিদা অনুসৰি পৰ্যাপ্ততা আৰু সেইবিলাক ক্ৰয় কৰিব পৰাকৈ জনসাধাৰণৰ থাকিব লাগিব উপাৰ্জন ক্ষমতা। আমাৰ বেছিভাগ লোকৰেই জীৱন নিৰ্বাহ কৃষিকৰ্মৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। কৃষিজীৱী লোকে কৃষিখণ্ডত কাম কৰিয়েই উপাৰ্জন বৃদ্ধি কৰি দুৰ্ভিক্ষতা নিৰ্মূল কৰাটো প্ৰয়োজন। কৃষিখণ্ডৰ পৰা অধিক উৎপাদন বৃদ্ধি পাবলৈ হ'লে বিজ্ঞানসন্মত কৃষি পৰিচালনা জানিব লাগিব। আমাৰ জীৱন নিৰ্বাহ বৰ্তাই ৰাখিবলৈ আমি মিশ্ৰিত কৃষি শস্যাবৰ্তন, সংহত কৃষি ব্যৱস্থা আদি পদক্ষেপ লোৱাতো উচিত। উদাহৰণ হিচাবে পশুধনৰ লগতে খেতি-বাতি, হাঁহ-কুকুৰা পালন, মীন পালন, মৌ-পালন আদি কৰিব লাগে।

এতিয়া প্ৰশ্ন হয় আমি কেনেকৈ শস্য আৰু পশুধনৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিম?

15.1 শস্য উৎপাদনৰ উৎকৰ্ষ সাধন

(Improvement in Crop Yields)

খাদ্যশস্য যেনে— ঘেঁহু, ধান, গোমথান, বজ্জা আৰু যৱধান আদিয়ে কাৰ্বহাইড্ৰেটৰ যোগেদি আমাক প্ৰয়োজনীয় শক্তিৰ যোগান ধৰে। মাহ জাতীয় শস্য যেনে— বুট, মটৰ, মাটিমাহ, মগু, অৰহৰ, মচুৰ আদিয়ে আমাক প্ৰটিনৰ যোগান ধৰে আৰু তৈল বীজ যেনে— চয়াবীন, বাদাম, তিল, এৰাণ্ডি, সৰিয়হ, তিচি আৰু বেলিফুল আদিয়ে আমাক প্ৰয়োজনীয় চৰ্বীৰ যোগান ধৰে। (চিত্ৰ 15.1)। শাক পাচলি, মচলা আৰু ফল-মূলে আমাক খাদ্যপ্ৰাণ (Vitamin) আৰু খনিজ লৱণ যোগান ধৰাৰ উপৰিও বাৰচীম (Berseem), চূদান ঘাঁহ (Oat or Sudan grass) আদিয়ে পশুধনৰ (Livestock) খাদ্যৰ যোগান ধৰি পৰোক্ষভাৱে সেইবিলাকেই আমাৰ প্ৰয়োজনীয় আহাৰৰ যোগান ধৰে।



চিত্র- 15.1: বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ শস্য

প্ৰশ্নাবলী

1. শস্য, মাহ, ফলমূল আৰু শাক-পাচলিৰ পৰা আমি কি আহৰণ কৰোঁ?

শস্য অনুযায়ী সিহঁতৰ বৃদ্ধি আৰু জীৱনচক্ৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ ভিন্ন জলবায়ুৰ অৱস্থা, উষ্ণতা, দিগ্ৰীকালৰ প্ৰয়োজন হয়। দিগ্ৰীকাল হ'ল সূৰ্যৰ পোহৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হোৱা এক প্ৰক্ৰিয়া। আমি সকলোৱেই জানো যে উদ্ভিদে সূৰ্যৰ পোহৰৰ উপস্থিতিত সালোক সংশ্লেষণ প্ৰক্ৰিয়াৰ সহায়ত খাদ্য প্ৰস্তুত কৰিব পাৰে। শস্যবিলাকৰ কিছুমান বাৰিষা কালতহে অৰ্থাৎ জুন মাহৰ পৰা অক্টোবৰ মাহৰ ভিতৰত হয়; এইবিলাকক খাৰিফ (kharif) শস্য বোলে। অন্য কিছুমান শস্য শীতকালত অৰ্থাৎ নবেম্বৰৰ পৰা এপ্ৰিল মাহৰ ভিতৰত হয়; এইবিলাকক

ৰবি (rabi) শস্য বোলে। ধান, চমাবীন, অৰহৰ, গোমধান, কপাহ, মগু আৰু মাটিমাহ খাৰিফ শস্য; আনহাতে ঘেহু, বুট, মটৰ, সবীয়হ, তিচি আদি ৰবিশস্য।

ভাৰতবৰ্ষই যোৱা 1960-ৰ পৰা 2004 চনৰ ভিতৰত কৃষিক্ষেত্ৰত 25% বৃদ্ধি কৰি খাদ্যশস্যৰ উৎপাদন চাৰিগুণ বৃদ্ধি কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। আমি যদি কোনোৱে কৃষিকৰ্মৰ লগত জড়িত হোৱাৰ কথা ভাবো, তেন্তে আমি তিনিটা কথা লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব। প্ৰথমতে, বীজৰ মান নিৰ্ণয়; দ্বিতীয়তে, শস্যৰ প্ৰতিপালন আৰু তৃতীয়তে, শস্যৰ সকলো ফালৰপৰা হ'ব পৰা ক্ষতিসাধনক ৰক্ষণাবেক্ষণ দিয়া। অৰ্থাৎ, শস্য উৎপাদনৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰিবলৈ লোৱা প্ৰক্ৰিয়াক তলত দিয়া ধৰণে শ্ৰেণী বিভাগ কৰিব পাৰোঁ—

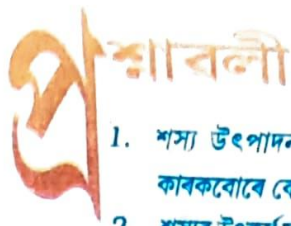
- শস্যৰ সঁচৰ উৎকৰ্ষ সাধন।
- শস্য উৎপাদনৰ উৎকৰ্ষ সাধন।
- শস্যৰ ৰক্ষণাবেক্ষণৰ ব্যৱস্থাপনা।

15.1.1 শস্যৰ সঁচৰ উৎকৰ্ষ সাধন (CROP VARIETY IMPROVEMENT)

এই প্ৰথাৰ দ্বাৰা শস্যৰ ভাল উৎপাদন কৰিব পৰা সঁচ চিনাক্ত কৰা হয়। সঁচ বা জাতবিলাক প্ৰজনন সংকৰণ পদ্ধতিৰে নিৰ্বাচন কৰি লোৱা হয় যাতে সেইবিলাক বেমাৰ প্ৰতিৰোধী, সাৰৰ প্ৰতি সঁহাৰি, উৎপাদনৰ গুণাগুণ আৰু অধিক উৎপাদনক্ষম হয়। বৰ্ণ সংকৰণ (Hybridization) পদ্ধতিৰ সহায়ত উল্লেখিত গুণবিশিষ্ট সঁচৰ উদ্ভাৱন কৰিব পাৰি। বৰ্ণ সংকৰণ হ'ল জিনীয়ভাৱে পাৰ্থক্য থকা দুটা উদ্ভিদৰ মাজত কৰা প্ৰজনন পদ্ধতি। এই সংকৰণ পদ্ধতিত আন্তঃ সঁচ (Inter varietal) অৰ্থাৎ একে প্ৰজাতিৰ দুটা বেলেগ বেলেগ সঁচৰ মাজত বা আন্তঃ প্ৰজাতি (Inter specific) অৰ্থাৎ একে জাতি বা গণৰ অন্তৰ্গত দুটা প্ৰজাতিৰ মাজত কৰা হয়। অন্য এক পদ্ধতিত, প্ৰয়োজনীয় জিন (gene) আনি কোনো শস্যত অন্তৰ্ভুক্ত কৰি শস্যৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰা হয়। এনেদৰে উদ্ভাৱন কৰা শস্যক জিনীয়ভাৱে ৰূপান্তৰিত শস্য (Genetically Modified Crops) বুলি কোৱা হয়।

কোনো এটা শস্যৰ নতুন সঁচ বুলি তেতিয়াহে গ্ৰহণযোগ্য হয়, যেতিয়া সেই সঁচটো বেলেগ বেলেগ ঠাইত ভিন্ন জলবায়ুৰ লগত খাপ খোৱাৰ উপৰিও সিহঁতৰ উৎপাদনো অধিক হয়। খেতিয়কক কোনো শস্যৰ ভাল গুণাগুণ বিশিষ্ট সঁচহে যোগান ধৰাৰ প্ৰয়োজন। অৰ্থাৎ, বীজবিলাক যাতে একেটা সঁচৰে হয় তাৰোপৰি একেটা অৱস্থাতে একেলগে অংকুৰণ ঘটে তাৰ প্ৰতি সজাগ হ'ব লাগে।

কৃষিকৰ্ম আৰু শস্যৰ উৎপাদন বতৰ, জলবায়ু, মাটিৰ গুণাগুণ আৰু পানীৰ পৰ্যাপ্ততাৰ লগত সম্বন্ধ আছে। যিহেতু বতৰৰ অবস্থা যেনে খৰাং, অতিবৃষ্টি, বানপানী আদিৰ কোনো আগতীয়া নিশ্চয়তা নাই সেইবাবে সঁচবিলাক বিভিন্ন জলবায়ুৰ অবস্থাৰ লগত উপযোগী হোৱাকৈ খাপ খোৱা ধৰণৰ হ'ব লাগে। একেদৰে, অতি লৱণযুক্ত মাটিত খাপ খোৱা শস্যৰ সঁচো উদ্ভাৱন কৰিব লাগে। শস্যৰ সঁচৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰা কিছুমান লক্ষ্য হ'ল—



1. শস্য উৎপাদনত জৈৱিক আৰু অজৈৱিক কাৰকবোৰে কেনেদৰে প্ৰভাৱ পেলায়?
2. শস্যৰ উৎকৰ্ষ সাধনত কোনবিলাক শস্য সম্বন্ধীয় আকাংক্ষিত বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ চৰিত্ৰ বিবেচনা কৰা হয়?

- **অধিক উৎপাদন :** প্ৰতিবিঘা মাটিত যাতে শস্যৰ উৎপাদন বৃদ্ধি পায় তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিব লাগে।
- **গুণগত মানৰ উৎকৰ্ষ সাধন :** শস্য অনুসৰি গুণগত মানৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ লক্ষ্য ভিন্ন হ'ব পাৰে। যেনে— ঘেঁহুৰ ক্ষেত্ৰত সহজতে সিজা গুণসম্পন্ন সঁচ, মাহ জাতীয় শস্যৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিৰ গুণগত মান, তৈলবীজত তেলৰ গুণগত মান, ফলমূল আৰু শাক-পাচলিৰ ক্ষেত্ৰত বহু দিনলৈকে সতেজ কৰি সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিব পৰা গুণগত মানৰ উৎকৰ্ষ সাধন।
- **জৈৱিক আৰু অজৈৱিক কাৰকৰ প্ৰভাৱক প্ৰতিৰোধ কৰা ক্ষমতা :** বিভিন্ন অৱস্থাত বিভিন্ন কাৰণে শস্যৰ উৎপাদন হ্ৰাস হোৱাৰ কিছুমান কাৰণ হ'ল কিছুমান জৈৱিক কাৰক (বেমাৰৰ বীজাণু, কীট-পতঙ্গ আৰু কৃমি) আন কিছুমান অজৈৱিক কাৰক (খৰাং, অধিক লৱণযুক্ত মাটি, পানীৰ আধিক্য বা বানপানী, উষ্ণতা, শীত আৰু হিম)।
- **পূৰ্ণতাপ্ৰাপ্ত কালৰ পৰিৱৰ্তন :** শস্য সিঁচাৰ পৰা চপোৱালৈকে প্ৰয়োজন হোৱা সময় হ্ৰাস কৰিব পাৰিলে আৰ্থিকভাৱে লাভবান হ'ব পাৰি। এনেদৰে শস্যৰ পূৰ্ণতাপ্ৰাপ্ত কাল কমাব পাৰিলে কেতিয়াবা একেটা বছৰতে কেইবাটাও শস্যৰ খেতি কৰিব পাৰি। সময় কমাব পাৰিলে খৰচো কম হয়। শস্য একে সময়তে পূৰ্ণ হ'লে চপোৱা সহজ হোৱাৰ উপৰিও চপাওতে হোৱা লোকচানৰ পৰাও হাত সাৰিব পাৰি।
- **অভিযোজনা :** কোনো এটা শস্যৰ সঁচ বিভিন্ন পৰিৱেশত খাপ খোৱাকৈ অৰ্থাৎ বিস্তৃত জলবায়ুত অভিযোজন ঘটাই উৎকৰ্ষ সাধন কৰিলে সেই সঁচটো ভিন ভিন জলবায়ুৰ অৱস্থাতো উৎপাদনৰ তাৰতম্য ঘটিব নোৱাৰে। একেবিধ সঁচকে বিভিন্ন ঠাইৰ ভিন ভিন পৰিৱেশত খেতি কৰিব পাৰি।
- **শস্য সম্বন্ধীয় আকাংক্ষিত বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ চৰিত্ৰ :** পুণ্ডনৰ খাদ্যৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় শস্যবিলাক ওখ হোৱাৰ উপৰিও জোপোহা হ'ব লাগে। ধান জাতীয় শস্যৰ ক্ষেত্ৰত চাপৰ হ'ব লাগে; ইয়াৰ ফলত এইবিলাক শস্যৰ কম পৰিমাণৰ পুষ্টিৰ প্ৰয়োজন হয়। সেইদৰেই শস্য সম্বন্ধীয় আকাংক্ষিত চৰিত্ৰৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰি পৰিৱৰ্তন ঘটাই ল'লে অধিক উৎপাদনত সহায়ক হয়।

15.1.2 শস্য উৎপাদনৰ ব্যৱস্থাপনা (CROP PRODUCTION MANAGEMENT)

অন্যান্য বহুত কৃষি নিৰ্ভৰশীল দেশৰ দৰেই ভাৰতবৰ্ষতো সৰুৰপৰা ডাঙৰলৈকে কৃষিপামৰ ব্যৱস্থা আছে। সেইদৰে প্ৰায়বিলাক খেতিয়কে কম-বেছি পৰিমাণে কৃষিভূমি, অৰ্থ বা বিস্ত আৰু তথ্য-প্ৰযুক্তি ব্যৱহাৰ কৰি কৃষিকৰ্ম কৰাৰ সামৰ্থ আছে। আচলতে একোজন খেতিয়কৰ বিস্ত বা আৰ্থিক অৱস্থাইহে উন্নত কৃষি-প্ৰযুক্তি ব্যৱহাৰ কৰি আধুনিক কৃষিপদ্ধতিৰে কৃষিকৰ্ম কৰাৰ সামৰ্থতা বিবেচনা কৰাটো নিৰ্ভৰ কৰে। অধিক বিনিয়োগ আৰু উৎপাদনৰ মাজত এক উমৈহতীয়া সম্বন্ধ আছে। অৰ্থাৎ একোজন খেতিয়কে উন্নত কৃষি-প্ৰযুক্তি ব্যৱহাৰ কৰি আধুনিক কৃষি-পদ্ধতিৰে কৃষিকৰ্ম কৰিবলৈ প্ৰয়োজন হোৱা সামগ্ৰী ক্ৰয় ক্ষমতাৰ ওপৰতেই খেতিয়কজনৰ কৃষিপদ্ধতি আৰু অধিক উৎপাদনৰ আশা নিৰ্ভৰ কৰে। সেয়েহে খেতিয়কসকলৰ কৃষিপদ্ধতি অনুযায়ী উৎপাদনৰ পৰিমাণো বেলেগ বেলেগ হোৱা দেখা যায়। অৰ্থাৎ, ইয়াত 'অধিক খৰচত' আৰু 'কম খৰচত' উৎপাদন হোৱা বিষয়টো অন্তৰ্ভুক্ত হৈ আছে।

15.1.2 (i) অনুপোষকৰ ব্যৱস্থাপনা (NUTRIENT MANAGEMENT)

আমাক যেনেদৰে ভালকৈ বৃদ্ধি, বিকাশ আৰু জীয়াই থাকিবলৈ আহাৰৰ প্ৰয়োজন, ঠিক তেনেদৰে উদ্ভিদকো বৃদ্ধি আৰু বিকাশৰ বাবে কিছুমান অনুপোষকৰ প্ৰয়োজন। উদ্ভিদক এই অনুপোষকবিলাক বায়ু, পানী আৰু মাটিয়ে যোগান ধৰে। উদ্ভিদৰ বাবে প্ৰায় 16 বিধ অনুপোষকৰ প্ৰয়োজন। বায়ুৰে কাৰ্বন আৰু অক্সিজেন যোগান ধৰে, পানীয়ে হাইড্ৰজেন আৰু উদ্ভিদৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় আন 13 বিধ অনুপোষক মাটিৰপৰা আহৰণ কৰে। এই 13 বিধৰ ভিতৰৰ 6 বিধ অতি বেছি পৰিমাণে প্ৰয়োজন হয় আৰু সেইবাবে এই কেইবিধক মুখ্য অনুপোষক (macronutrient) বোলে। অন্য 7 বিধ অনুপোষক উদ্ভিদে কম পৰিমাণে ব্যৱহাৰ কৰে আৰু সেইবাবেই এই কেইবিধক ক্ষুদ্ৰমাত্ৰিক অনুপোষক (micro-nutrients) বোলে। (সাৰণি 15.1 চাবা)

সাৰণি নং : 15.1 : বায়ু, পানী আৰু মাটিৰে যোগান ধৰা অনুপোষক	
উৎস	অনুপোষক দ্ৰব্য

বায়ু	কাৰ্বন আৰু অক্সিজেন
পানী	হাইড্ৰ'জেন, অক্সিজেন
মাটি	(i) মুখ্য অনুপোষক : নাইট্ৰ'জেন, ফ'ছফ'ৰাচ, পটেছিয়াম, কেলছিয়াম, মেগনেছিয়াম, ছালফাৰ (ii) ক্ষুদ্ৰমাত্ৰিক অনুপোষক : আইৰণ, মেংগানিজ, ব'ৰ'ণ, জিংক, কপাৰ, মলিবডেনাম, ক্ল'ৰিন

এই অনুপোষক দ্ৰব্যবিলাকৰ অভাৱত উদ্ভিদৰ শৰীৰৰ পুষ্টিৰ লগতে প্ৰজনন, বৃদ্ধি আৰু বিকাশত বাধাগ্ৰস্ত হয় আৰু বেমাৰৰ সংক্ৰমণৰ সম্ভাৱনীয়তাও বৃদ্ধি পায়। সেয়েহে, এই অনুপোষক দ্ৰব্যবিলাক পচন সাৰ বা ৰাসায়নিক সাৰ হিচাবে প্ৰয়োগ কৰি মাটি সাৰুৱা কৰি ল'ব লাগে।

প্ৰশ্নাৱলী

1. মুখ্য অনুপোষকবিলাক কি কি আৰু এইবিলাকক কিয় মুখ্য অনুপোষক বুলি কোৱা হয়?
2. উদ্ভিদে অনুপোষক দ্ৰব্যবিলাক ক'ৰপৰা কেনেকৈ আহৰণ কৰে?

জৈৱিক সাৰ (MANURE)

জৈৱিক সাৰত প্ৰচুৰ পৰিমাণে জৈৱ সাৰ থাকে আৰু এইবিলাকে মাটিক কিছু পৰিমাণে অনুপোষক দ্ৰব্যৰ যোগান ধৰে। জৈৱিক সাৰ জীৱজন্তুৰ মলমুত্ৰ আৰু উদ্ভিদৰ পেলনীয়া অংশৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা হয়। জৈৱিক সাৰে মাটিত অনুপোষক দ্ৰব্য আৰু জৈৱ পদাৰ্থৰ পৰিমাণ বৃদ্ধিত সহায় কৰি মাটিক সাৰুৱা বা উৰ্বৰ কৰি তোলে। জৈৱিক সাৰত থকা জৈৱ পদাৰ্থবিলাকে মাটিৰ গঠন আৰু গুণগত মানৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰে। ইয়াৰ দ্বাৰাই বালিঅৰ্হীয়া মাটিয়ে পানী ধৰি ৰাখিব পৰাত সহায় কৰে। একেদৰে প্ৰচুৰ পৰিমাণে জৈৱ পদাৰ্থ থকা বোকা মাটিকো পানী বন্ধ বা জমা হৈ থকাৰ পৰা ৰক্ষা কৰে।

জৈৱিক সাৰ ব্যৱহাৰ কৰা মানেই আমি জৈৱিক আৱৰ্জনা ব্যৱহাৰ কৰা, যিয়ে কৃত্ৰিম সাৰ ব্যৱহাৰৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখি আমাৰ পৰিবেশ সুৰক্ষা প্ৰদানতো সহায় কৰে। অন্য এক অৰ্থত জৈৱিক আৱৰ্জনা ব্যৱহাৰ কৰা মানে কৃষি আৰু পশুপন পামৰ আৱৰ্জনাবিলাকক পুনৰ ব্যৱহাৰৰ উপযোগী কৰি তোলা। জৈৱিক আৱৰ্জনাবিলাকৰ ব্যৱহাৰৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সাৰক শ্ৰেণীবিভাগ কৰি ল'ব পাৰি।

- (i) পচন সাৰ আৰু কেঁচুমতা সাৰ (Compost and Vermi-compost) : যি প্ৰক্ৰিয়াবদ্ধাৰ কৃষি পামৰ পেলনীয়া পদাৰ্থ যেনে— পশুপনৰ মলমুত্ৰ, বিষ্ঠা (গোৰৰ আদি), শাক-পাচলিৰ আৱৰ্জনা, জীৱজন্তুৰ অৱশিষ্ট, ঘৰুৱা আৱৰ্জনা, খেৰ, নৰা, উভালি পেলোৱা অপতৃণ আদি গাঁতত পুতি বিয়োজন ঘটাবলৈ বা পচিবলৈ দিয়া হয় তাক পচন বোলা হয়। এনেদৰে পচন ঘটা সাৰত প্ৰচুৰ পৰিমাণে জৈৱ পদাৰ্থ আৰু অনুপোষক দ্ৰব্যৰে পুষ্ট হৈ থাকে। কেঁচুক ব্যৱহাৰ কৰিও জীৱজন্তুৰ আৰু উদ্ভিদৰ পেলনীয়া অংশবিলাক বিয়োজন ঘটাব পাৰি। এনেদৰে কেঁচুৰ দ্বাৰাই পচন ঘটাই তৈয়াৰ কৰা সাৰক কেঁচুমতা সাৰ (Vermi-compost) বোলে।

- (ii) সেউজ সাৰ (Green manure) : কৃষিভূমিত কোনোবিধ শস্যৰ খেতি কৰাৰ আগতে কিছুমান উদ্ভিদ যেনে— ছানহেম্প (Sun hemp), গোৱাৰ (Gaur) আদিৰ খেতি কৰি সেইবিলাক পূৰঠ হোৱাৰ লগে লগে কাটি হাল ৰায় মাটিত মিহলি কৰি দিয়া হয়। এনে সেউজীয়া উদ্ভিদবিলাকেই সেউজ সাৰ হিচাবে মাটিত নাইট্ৰ'জেন আৰু ফ'ছফ'ৰাছৰ পৰিমাণ বৃদ্ধিত সহায় কৰে।

কৃত্ৰিম সাৰ (FERTILIZERS)

কৃত্ৰিম সাৰ হ'ল ব্যৱসায়িক ভিত্তিক প্ৰস্তুত কৰা উদ্ভিদৰ অনুপোষক। কৃত্ৰিম সাৰে নাইট্ৰ'জেন, ফ'ছফ'ৰাচ আৰু পটাছিয়ামৰ যোগান ধৰে। এইবিলাক ব্যৱহাৰ কৰিলে উদ্ভিদৰ গা-গছ (পাত, ঠাল-ঠেঙুলি আৰু ফুল-ফল) ভালদৰে বিকাশ, বৃদ্ধি হৈ শ্ৰীবৃদ্ধি হোৱাতো নিশ্চয়তা থাকে। আধুনিক কৃষিপাম পদ্ধতিত অধিক উৎপাদনৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৃত্ৰিম সাৰ হ'ল এক অনন্য কাৰক।

কৃত্ৰিম সাৰ অতি সাৱধানেৰে উচিত পৰিমাণে আৰু সময়মতে ব্যৱহাৰ কৰাৰ উপৰিও ব্যৱহাৰৰ আগত আৰু পিছত লবলগীয়া সাৱধানতা, সাৰখিনি সম্পূৰ্ণভাৱে লীন যোৱাটো উচিত। উদাহৰণ স্বৰূপে, অতিমাত্ৰা জলসিঞ্চনে সাৰবিলাক উলুৱাই লৈ যাব পাৰে। ইয়াৰ ফলত সাৰবিলাক সম্পূৰ্ণকৈ শোষিত নহয়। এনেদৰে থাকি যোৱা অতিৰিক্ত কৃত্ৰিম সাৰে পানী প্ৰদূষিত কৰে।

তদুপৰি, আমি আগৰ অধ্যায়ত কৈ আহিছো যে কেনো

এডোখৰ ভূমিত একেবাহে কৃত্ৰিম সাৰ প্ৰয়োগ কৰি থাকিলে সেই মাটিৰ উৰ্বৰতা নাশ হয়, কাৰণ কৃত্ৰিম সাৰে অণুজীৱবোৰক ধ্বংস কৰা বাবে জৈৱিক পদাৰ্থবিলাক পুনৰাই মাটিলৈ ওভোতাই আনিব নোৱাৰে। কৃত্ৰিম সাৰ ব্যবহাৰ কৰি এককালীন ভাবেহে উপকৃত হ'ব পাৰি, কিন্তু জৈৱিক সাৰ প্ৰয়োগ কৰিলে মাটিৰ উৰ্বৰতা ধৰি ৰাখে বাবে দীৰ্ঘকালীনভাৱে উপকৃত হ'ব পাৰি। সেয়েহে, শস্যৰ অধিক উৎপাদনৰ আশা কৰি যথেষ্ট যতে কৃত্ৰিম সাৰ প্ৰয়োগ কৰা নহয় তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিব লাগে।

প্ৰশ্নাবলী

1. মাটিৰ উৰ্বৰতা বন্ধা কৰাত জৈৱসাৰ আৰু কৃত্ৰিম সাৰৰ প্ৰয়োগৰ ভূমিকাৰ মাজত তুলনা কৰা।

জৈৱিক কৃষি এনে এক কৃষি পদ্ধতি য'ত বাসায়নিক পদাৰ্থক কৃত্ৰিম সাৰ (Fertilizers), বন নাশক (Herbicides), কীটনাশক (Pesticides) আদি হিচাবে অতি কমকৈ বা একেবাহে প্ৰয়োগ নকৰাকৈ তাৰ পৰিৱৰ্তে জৈৱিক সাৰ, কৃষিপামৰ আৱৰ্জনা (খেৰ আৰু পশুধনৰ মল-মূত্ৰ), নীল সেউজ শেলাইৰ কৰ্ষণ (Culture) কৰি তৈয়াৰ কৰা জৈৱ সাৰ, নিম গছৰ পাত বা হালধিৰ পাতক কীটনাশক হিচাবে বিশেষকৈ শস্যৰ বীজ সংৰক্ষণত ব্যৱহাৰ কৰি, বিজ্ঞানসন্মত কৃষি পদ্ধতিৰে (তলৰ 15.1.2(iii)ত আলোচনা কৰা) মিশ্ৰিত কৃষি পদ্ধতি, অন্তৰাৱৰ্তী কৃষি পদ্ধতি, শস্যাবৰ্তন) কৰা কৃষি পদ্ধতি। অনুপোষকদ্ৰব্যৰ যোগান ধৰাৰ উপৰিও এইদৰে কৰা কৃষি পদ্ধতি শস্যনাশকাৰী কীট-পতঙ্গ, জীৱ আদি নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত এক লাভজনক পদ্ধতি।

15.1.2 (ii) জলসিঞ্চন (IRRIGATION)

ভাৰতবৰ্ষত কৰা সৰহ ভাগ খেতিয়েই ঋতুকালীন অৰ্থাৎ সৰহভাগ কৃষিভূমিৰ শস্যৰ উৎপাদন সময়মতে হোৱা মৌচুমী জলবায়ু আৰু সময়ত হোৱা পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ বৰষুণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। সেয়েহে মৌচুমী জলবায়ুৰ বিসংগতিয়ে কৃষিৰ শস্য উৎপাদনত ব্যাঘাট জন্মায়। যিকোনো শস্যৰ ক্ষেত্ৰতে শস্যটোৰ বৃদ্ধি কালছোৱাত প্ৰয়োজনীয় পানী সঠিক সময়ত নিৰ্দিষ্ট পৰিমাণে দিব পাৰিলে আশা কৰা মতে উৎপাদন লাভ কৰিব পাৰি। সেইবাবেই কৃষিভূমিত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হয়।

অধিক উজানৰ বাবে

অনিয়মিত বৰষুণ বা পানীৰ নাটনিয়ে খৰাং অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰে। খৰাং পীড়িত অঞ্চলৰ যিবিলাক কৃষিভূমি কেৱল বৰষুণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল, তেনে কৃষিভূমিত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা নাথাকিলে শস্যৰ উৎপাদনত ভাবুকিৰ সৃষ্টি কৰে। বালিঅঁহীয়া মাটিৰ পানী ধৰি ৰখাৰ ক্ষমতাও কম। যিবিলাক এলেকাৰ কৃষিভূমি বালিঅঁহীয়া সেই ঠাইত খৰাংপীড়িত অৱস্থাৰ সৃষ্টি হ'লে শস্য উৎপাদনত ব্যাঘাট জন্মে। সেয়েহে কৃষিবিজ্ঞানীসকলে শস্যৰ এনে কিছুমান সঁচ উদ্ভাৱন কৰিছে যতে সেই সঁচবিলাক খৰাংপীড়িত অঞ্চলৰ কৃষিভূমিটো বৰ্তি থাকি উৎপাদন কৰিব পাৰে।

ভাৰতবৰ্ষত জলসম্পদৰ ভাণ্ডাৰ বিভিন্ন অৱস্থাত বিস্তৃত হৈ থকাৰ উপৰিও ইয়াৰ জলবায়ুও বিচিত্ৰময়। এই কথা লক্ষ্য ৰাখি আমাৰ জল সম্পদৰ ভাণ্ডাৰৰ সুবিধা অসুবিধা অনুযায়ী কৃষিভূমিত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা বিভিন্ন ধৰণেৰে অবলম্বন কৰা হৈছে। যেনে— কুঁৱা, নলীনাৰ আৰু পুখুৰী।

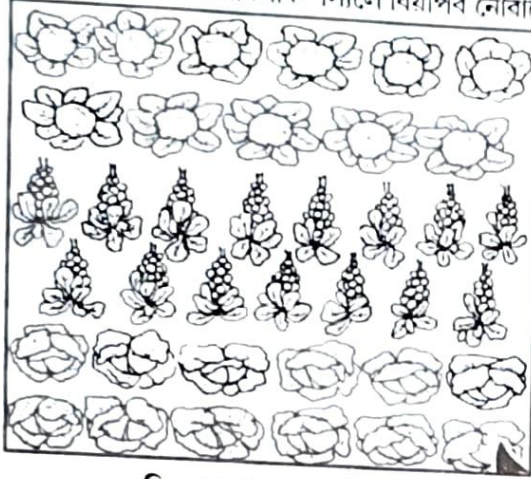
- **কুঁৱা, নাদ :** কুঁৱা, নাদ প্ৰধানকৈ দুই প্ৰকাৰৰ— মাটি খান্দি কৰা কুঁৱা আৰু নলীনাৰ ক্ষেত্ৰত তাতোতকৈও অধিক তলৰ জলস্তম্ভৰ পৰা নলীৰে পানী আহৰণ কৰা হয়। এনে ধৰণৰ নাদৰ ক্ষেত্ৰত পাম্পৰ জৰিয়তে পানী উত্তোলন কৰি জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।
- **নলা-নৰ্দমা :** ই সাধাৰণতে এক বিস্তৃত আৰু বৃহৎ পৰিসৰৰ বাবে কৰা জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা। এই ক্ষেত্ৰত নলা-নৰ্দমাবিলাকত নদী বা কোনো জল ভাণ্ডাৰৰ পৰা পানী উত্তোলন কৰি তাত এৰি দিয়া হয়। প্ৰধান নলাৰ পৰা পুনৰ শাখা নলা সৃষ্টি কৰিও বিস্তৃত আৰু বৃহৎ পৰিসৰৰ পথাৰলৈ জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়।
- **নদী উত্তোলন ব্যৱস্থা :** যিবিলাক ঠাইত নলা-নৰ্দমা খান্দি পানী বোঁৱাই নিয়াত অসুবিধা হয় বা জল ভাণ্ডাৰৰ পানী সূচল নহয়, তেনেবিলাক ঠাইত এই ব্যৱস্থাৰ কথা বিবেচনা কৰাতো যুক্তিসঙ্গত। এনেবিলাক ঠাইত অতিবিক্তভাৱে কাষৰীয়া নদীৰপৰা পোনে পোনে পথাৰত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰি লোৱা হয়।
- **পুখুৰী :** এইবিলাক বিশেষকৈ কোনো উৎসৰ পৰা বৈ অহা পানী সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিব পৰা সৰু সৰু জল ভাণ্ডাৰ। শেহতীয়া প্ৰচেষ্টাই কৃষিৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় পানীৰ সহজলভ্যতাৰ ব্যৱস্থা হিচাবে বৰষুণৰ পানী সংৰক্ষণ (Rain water harvesting) আৰু জল বিভাজিকাৰ ব্যৱস্থাপনা (Watershed management)ক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হৈছে। ইয়াৰ বাবে সূচল ঠাইত কিছুমান ভেটা বান্ধি পানী জমা কৰি ৰাখিব পৰা সৰু আকাৰৰ জল ভাণ্ডাৰৰ সৃষ্টি কৰি ভূগৰ্ভৰ পানীৰ স্তম্ভৰ উচ্চতা বৃদ্ধি কৰি ৰাখিব পাৰি। এই পানী বন্ধ কৰি ৰাখিব পৰা সৰু আকাৰৰ জল ভাণ্ডাৰে বৰষুণৰ পানী ওলাই যোৱাত বাধা দিয়াৰ উপৰিও মাটিৰ খহনীয়া ৰোধ কৰে।

15.1.2 (iii) কৃষি প্ৰণালী (CROPPING PATTERNS)

শস্য উৎপাদনত আটাইতকৈ বেছি লাভান্বিত হ'বৰ বাবে কৃষি প্ৰণালীত বিভিন্ন প্ৰথা হাতত লোৱা হয়।

একে ডোখৰ মাটিতে সমকালীন দুটা বা ততোধিক শস্যৰ খেতি কৰা প্ৰথাকে মিশ্ৰিত কৃষি প্ৰণালী (Mixed cropping) বোলা হয়। উদাহৰণ হিচাবে ঘেঁহু আৰু বুটমাহ, বা ঘেঁহু আৰু সৰিয়হ, বা চীনা বাদাম আৰু বেলিফুল। ইয়াৰ দ্বাৰাই কোনো এবিধ শস্যৰ ক্ষতি বা উৎপাদন কম হলেও আনটোৰ পৰা সেই ক্ষতিপূৰণ লাভ কৰিব পাৰি বা কিছু লাঘৱ হয়।

আন এক প্ৰথা হ'ল অন্তৰ্বৰ্তী কৃষি পদ্ধতি (Inter cropping) য'ত একে ডোখৰ মাটিতে দুটা বা ততোধিক শস্য এক নিৰ্দিষ্ট শৈলীৰে খেতি কৰা হয় (চিত্ৰ 15.2 চাবা)। এই পদ্ধতিত কোনো এবিধ শস্য কেইশাবীমান ৰোপণ কৰি আনবিধ শস্যৰ কেইশাবীমান ৰোপণ কৰা হয়; এনেদৰে পুনৰাবৰ্তী কৰিব লাগে। উদাহৰণ হিচাবে চমাবীন আৰু গোমধান, বা বজ্জ আৰু উৰহী (cow pea)। শস্যবিলাক এনেদৰে নিৰ্বাচন কৰি ল'ব লাগে যাতে সিহঁতৰ প্ৰয়োজনীয় অনুপোষক দ্ৰব্যবিলাকো ভিন্ন হয়। এইটোও নিশ্চিত কৰি ল'ব লাগে যাতে যোগান ধৰা প্ৰায়খিনি অনুপোষক দ্ৰব্যই শস্যবিলাকে শোষণ কৰি ল'ব পাবে আৰু কীট-পতঙ্গ বা বেমাৰে আক্ৰমণ কৰি যাতে সকলোবিলাক শস্যলৈ বিয়পিব নোৱাৰে তাৰ



চিত্ৰ- 15.2: অন্তৰ্বৰ্তী কৃষি পদ্ধতি

প্ৰতিৰোধ ব্যৱস্থা হাতত ল'ব লাগে। এনে ব্যৱস্থাই দুয়োবিধ শস্যৰ পৰাই অধিক উৎপাদন লাভ কৰিব পাৰি।

আন এক প্ৰথা হ'ল শস্যাবৰ্তন। সুপৰিকল্পিতভাৱে একে ডোখৰ মাটিতে এটাৰ পিছত এটাকৈ বিভিন্ন শস্যৰ খেতি কৰাকে শস্যাবৰ্তন (Crop Rotation) বোলা হয়। কোনো এটা শস্যৰ চপোৱা কালৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি শস্যাবৰ্তনৰ শস্যবিলাকো ভিন্ন হয়। মাটিৰ আৰ্দ্ৰতা, জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা আদিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি এবিধ শস্য চপোৱাৰ পাছত কি শস্য ৰোপণ কৰা হ'ব তাক নিৰ্ণয় কৰা হয়। যদি শস্যাবৰ্তন পদ্ধতি সঠিক মতে কৰা হয়, তেতিয়া একেটা বছৰতে দুবিধ বা তিনিবিধ শস্য ভালদৰে চপাব পাৰি।

15.1.3 শস্য সুৰক্ষাৰ ব্যৱস্থাপনা (CROP PROTECTION MANAGEMENT)

পথাৰত মুকলিকৈ কৰা শস্যবিলাক প্ৰভুত পৰিমাণে অপতৃণ, কীট-পতঙ্গ আৰু বেমাৰৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হোৱা দেখা যায়। যদিহে অপতৃণ, কীট-পতঙ্গ আৰু বেমাৰবিলাক সঠিক সময়ত সঠিকভাৱে নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পৰা নহয় তেতিয়া সেইবিলাকে বহু শস্য নাশ কৰি পেলায়।

অপতৃণ (Weeds) হ'ল কৃষিভূমিত উৎপন্ন হোৱা অবাঞ্ছিত উদ্ভিদ। উদাহৰণ হিচাবে অগৰা (Xanthium), পাৰ্থেনিয়াম

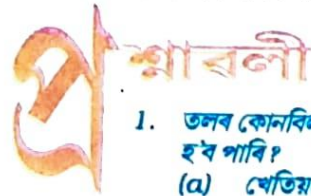
(Parthenium), মূৰমূলা বন (Cyperus rotundus) আদি। এইবিলাকে খাদ্য, ঠাই আৰু পোহৰৰ বাবে শস্যৰ লগত প্ৰতিযোগিতা কৰে। ফলস্বৰূপে অপতৃণবিলাকে অনুপোষক দ্ৰব্যবিলাক শোষণ কৰি শস্যৰ ওপৰত বিকপ প্ৰভাৱ পেলায়। সেইবাবেই শস্যৰ উৎপাদন ভাল হবলৈ অপতৃণবিলাক আগতীয়াকৈ খেতি পথাৰৰ পৰা আঁতৰাব লাগে।

সাধাৰণতে, কীট-পতঙ্গই তিনি প্ৰকাৰে শস্যক আক্ৰমণ কৰে— (i) সিহঁতে শিপা, কাণ্ড আৰু পাতবিলাক খাই চিঙি পেলায়, (ii) উদ্ভিদৰ বিভিন্ন অংশৰ কোষৰ পৰা বস চুহে বা শোষণ কৰে আৰু (iii) কাণ্ড আৰু ফল-মূলত বিদ্ধা কৰে। সিহঁতে শস্যৰ শ্ৰীবৃদ্ধিত বাঘাট জন্মাই উৎপাদন হ্ৰাস কৰে।

উদ্ভিদৰ কিছুমান বেমাৰ অনুজীৱ যেনে— বেক্টেৰিয়া, ভেঁকুৰ আৰু ভাইৰাচৰ দ্বাৰা হয়। বেমাৰৰ বীজাণুবিলাক মাটি, পানী আৰু বতাহত বিয়পি থাকে বাবে এইবিলাকৰ যোগেদিয়েই শস্যৰ গালৈ বিয়পে।

এই অপতৃণ, কীট-পতঙ্গ আৰু বেমাৰবিলাক বিভিন্ন পদ্ধতিৰে নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰি। এইবিলাকৰ ভিতৰত সাধাৰণতে প্ৰয়োগ কৰা হয় অপকাৰী কীটনাশক (Pesticides) বাসায়নিক দ্ৰব্য। এইবিলাক হ'ল— বননাশক (Herbicides), কীটনাশক (Insecticides) আৰু ভেঁকুৰনাশক (Fungicides)। এই বাসায়নিক পদাৰ্থবিলাক শস্যত ছটিয়াই দিয়া হয় বা শস্যৰ বীজবিলাক আৰু মাটি শোধন কৰি লোৱাত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। সি যি কি নহওক, এইবিলাক অত্যাধিক পৰিমাণে ব্যৱহাৰ কৰিলে কিছুমান অপকাৰী উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণীৰ প্ৰজাতিৰ বাবে বিয়াক্ত হৈ বিকপ প্ৰভাৱ পেলাবৰ উপৰিও আন কিছুমান সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈ পৰিবেশ প্ৰদূষণ কৰে।

অপতৃণ নিয়ন্ত্ৰণৰ কিছুমান প্ৰতিৰোধ ব্যৱস্থা হ'ল অপতৃণবিলাক উভালি পেলাওৱা, উচিতভাৱে কঠীয়াতলী প্ৰস্তুত কৰা, সময়মতে বীজ সিঁচা, অন্তৰ্বৰ্তী কৃষি প্ৰণালী শস্যাবৰ্তন আদি। আন কিছুমান প্ৰতিৰোধ ব্যৱস্থা হ'ল কীট প্ৰতিৰোধী সঁচৰ ব্যৱহাৰ, গ্ৰীষ্মকালত কৃষিভূমি হাল বাই বা কৰ্ষণ কৰিও কিছুমান অপতৃণ আৰু কীট-পতঙ্গ নাশ কৰিব পাৰি।



1. তলৰ কোনবিলাক অৱস্থাৰ পৰা অধিক লাভবান হ'ব পাৰি?

- খেতিয়কে উন্নত মানদণ্ডৰ বীজ ব্যৱহাৰ কৰা, জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা অৱলম্বন নকৰা বা কৃত্ৰিম সাৰৰ প্ৰয়োগ কৰা।
- খেতিয়কে সাধাৰণ বীজ ব্যৱহাৰ কৰা, জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰা আৰু কৃত্ৰিম সাৰৰ প্ৰয়োগ কৰা।
- খেতিয়কে উন্নত মানদণ্ডৰ বীজ ব্যৱহাৰ কৰা, জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰা, কৃত্ৰিম সাৰৰ প্ৰয়োগ কৰা আৰু শস্য সুৰক্ষাৰ ব্যৱস্থাপনা গ্ৰহণ কৰা।

সাৰণি নং 15.2: প্ৰাণীজাত খাদ্যৰ অনুপোষকীয় সূচক

অনুপোষকীয় শক্তিসূচক (Kcal) পৰিমাণ

প্ৰাণী জাত	চৰ্বী	প্ৰটিন	শৰ্কৰা	খনিজ লবণ	পানী	ভিটামিন
গাখীৰ (গৰু)	3.60	4.00	4.50	0.70	87.20	B1, B2, B12, D, E
কদী	12.00	13.00	*	1.00	74.00	B2, D
মাংস	3.60	21.10	*	1.10	74.20	B2, B12
মাহ	2.50	19.00	*	1.30	77.20	নিয়াচিন, D, A

* অতি কম পৰিমাণে থাকে

কাৰকবিলাক.....15.1

জুলাই-আগষ্ট মাহত অপতৃণৰে ভৰি থকা এখন পথাৰলৈ গৈ তাত পোৱা বিভিন্ন অপতৃণ আৰু কীটবিলাক চিনাক্ত কৰি এখন তালিকা প্ৰস্তুত কৰিব।

শস্যৰ বীজৰ ভঁৰাল (STORAGE OF GRAINS)

কৃষি উৎপাদিত শস্যৰ ভঁৰালত হোৱা ক্ষতিৰ পৰিমাণো অতি বেছি। এনে ধৰণৰ ক্ষতিৰ প্ৰধান কাৰকবিলাক হ'ল—পোক, এম্বুৰ, ভেঁকুৰ, চাহী (Mites), বেণ্টেৰীয়া আদিৰ বাবে আৰু অজৈবিক যেনে, ভঁৰালৰ অনুপযুক্ত উষ্ণতা আৰু জলীয় ভাপ। এইবিলাক কাৰকে শস্যৰ বীজৰ গুণাগুণ হ্ৰাস কৰে, ওজন কমায়, অংকুৰণ ভালদৰে নহয়, শস্যৰ বৰণ সলনি কৰে, যাৰ বাবে বাণিজ্যিকভাবে ক্ষতি হয়। এই কাৰকবিলাকৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ বা নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখিবলৈ উচিতভাৱে শস্যৰ শোধন কৰাৰ উপৰিও পণ্যগাৰাটো পদ্ধতিগতভাৱে পৰিচালনা বা ব্যৱস্থাপনাৰে মজুত ৰখাৰ বাবে উচিত পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

ভৱিষ্যতে ব্যৱহাৰ কৰিব লগা শস্যৰ বীজবিলাক মজুত কৰাৰ আগতেই বা ভঁৰালত থোৱাৰ আগতেই সেইবিলাকৰ প্ৰতিৰোধ আৰু নিয়ন্ত্ৰণৰ ব্যৱস্থা হাতত ল'ব লাগিব। সেইবোৰ হ'ল উৎপাদিত শস্যবিলাক ভঁৰালত থোৱাৰ আগতে চাফ কৰা, সূৰ্যৰ তাপ আৰু পোহৰত শুকুওৱাৰ লগতে ছাঁতো শুকুওৱা, আৰু ধোঁৱা দি কীটবিলাক মাৰি বীজাণুমুক্ত কৰা।

কাৰকবিলাক.....15.2

ধান জাতীয় শস্য (Cereals), মাহ জাতীয় শস্য (Pulses) আৰু তৈলবীজৰ (Oil seeds) উদ্ভিদৰ হাৰ্বেৰিয়াম (Herbarium) প্ৰস্তুত কৰি সেইবিলাকৰ সিঁচাৰ সময় আৰু চপোৱাৰ সময় লিখিব।

15.2 পশুপালন (Animal Husbandry)

বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে পশুধন পোহ পালন কৰা পদ্ধতিক পশুপালন বুলি কোৱা হয়। পশুপালনত বিভিন্ন দিশ যেনে : খাদ্যযোগান (feeding), প্ৰজনন (breeding) আৰু ৰোগ নিয়ন্ত্ৰণ আদি কথাবোৰ সামৰি লোৱা হয়। পশুপালনৰ ভিতৰত পোহনীয়া গৰু, মহ, ছাগলী, ভেড়া, হাঁহ-কুকুৰা আৰু মীন পালনক সামৰি লোৱা হৈছে। জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধিৰ লগে লগে মানুহৰ জীৱন নিৰ্বাহৰ প্ৰণালী পৰিবৰ্তন হোৱাত গাখীৰ, কণী আৰু মাংসৰ চাহিদা বাঢ়ি গৈছে। এই চাহিদা পূৰণৰ বাবে পশুপালন মানুহৰ কাৰণে অতি প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে। ঠিক একেদৰে পশুধন উৎপাদন বৃদ্ধিও প্ৰয়োজন হৈছে।

15.2.1 পশুপালন (CATTLE FARMING)

গো-পালন দুটা পৰিকল্পনা হাতত ৰাখি কৰা হয়— গাখীৰ উৎপাদন আৰু কৃষিকাৰ্যত জড়িত কাম যেনে হালবোৱা, পানী যোগান আৰু গাড়ী টনা আদিত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ। ভাৰতীয় গো প্ৰজাতি এটাৰ বৈজ্ঞানিক নাম বচ্ ইন্ডিকাচ (Bos indicus) আৰু মহৰ (Buffalo) এটা প্ৰজাতিৰ বৈজ্ঞানিক নাম বচ্ বোৱেলিচ (Bos bubalis)। গাখীৰ দিয়া মাইকী গোজনীক খীৰতি আৰু কৃষি কৰ্মত ব্যৱহাৰ কৰা মতা গৰুক বলধ বুলি কোৱা হয়।

প্ৰশ্নাবলী

1. শস্য সুৰক্ষাত কিয় প্ৰতিৰোধ ব্যৱস্থা আৰু জৈৱিক নিয়ন্ত্ৰণক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হয়?
2. কোনবিলাক কাৰকৰ বাবে ভঁৰালত মজুত ৰখা শস্যৰ ক্ষতি সাধন হয়?

খাদ্য সম্পদৰ উৎকৰ্ষ সাধন



চিত্র 15.3. থলুৱা গো-প্রজাতি

গাখীৰৰ উৎপাদন কিছু পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰে, গাখীৰ দুগ্ধ কাল (lactation period) ব ওপৰত। দুগ্ধকাল হ'ল পোৱালী জগাৰ পাছত দুগ্ধ/গাখীৰ উৎপাদনৰ সময়। বিদেশী প্রজাতি (exotic breed) যেনে: জাৰ্চি (Jersey), ব্ৰাউন চুইচ (Brown/swiss) আদি দীৰ্ঘম্যাদি দুগ্ধকালৰ কাৰণে উপযুক্ত প্রজাতি। আনহাতে থলুৱা প্রজাতি যেনে: ৰেড চিন্ধি (Red Sindhi) সাহিবাল (Sahiwal) আদি যথেষ্ট ৰোগ প্ৰতিৰোধী প্রজাতি। দুটা প্রজাতিৰ বৰ্ণসংকৰ (cross breed) ফলত দুয়োটা প্রজাতিৰ আকাংক্ষিত প্ৰকাৰ (desired quality) পাব পাৰি।



১. গো প্রজাতি উন্নত কৰিবৰ কাৰণে কোনটো পদ্ধতি সাধাৰণতে ব্যৱহাৰ কৰা হয় আৰু কিয় কৰা হয়?

কাৰ্যকলাপ.....15.3

এখন পশুপাম দৰ্শন কৰা আৰু

- (1) পামত থকা পশুৰ সংখ্যা আৰু বেলেগ বেলেগ প্রজাতিৰ সংখ্যা টুকি ৰাখা।
- (2) বেলেগ বেলেগ প্রজাতিৰ দৈনিক উৎপাদিত গাখীৰৰ পৰিমাণ টুকি ৰাখা।

গো পাম পৰিষ্কাৰ আৰু তাত ৰখা গৰু-ম'হৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় আশ্ৰয়ৰ ব্যৱস্থা থাকিলেহে বিশুদ্ধ গো উৎপাদন আৰু

বিশুদ্ধ দুগ্ধ পাব পাৰি। দেহৰ পৰা পেতেৰা আৰু দুৰ্ভজ নোমবিলাক ওচাবলৈ নিতৌ চাফা কৰিব লাগে। পোহনীয়া জন্তুবিলাক বায়ু চলাচলৰ সু-ব্যৱস্থা থকা ঘৰত ৰাখিব লাগে যাতে বৰষুণ, তাপ আৰু শীতৰ পৰা ৰক্ষা পাব পাৰি। গোহালি ঘৰৰ মজিয়াখন হেলনীয়া হোৱা দৰকাৰ যাতে চাফা আৰু শুকান কৰি ৰাখিব পৰা যায়।

গাখীৰ দিয়া জন্তুবিলাকৰ বাবে আবশ্যকীয় খাদ্য দুই প্ৰকাৰৰ—(ক) দেহ গঠনৰ বাবে আবশ্যকীয় খাদ্য—এই ধৰণৰ খাদ্যই পশুখনৰ সুস্থ বা নিৰোগী জীৱন দিয়ে আৰু (খ) দুগ্ধ উৎপাদনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় খাদ্য—এই ধৰণৰ খাদ্য দুগ্ধ কালত প্ৰয়োজন হয়। প্ৰাণীৰ খাদ্যৰ ভিতৰত (ক) ৰাফেজ (roughage)—সাধাৰণতেই আই জাতীয় আৰু (খ) গাঢ় (concentrates) আই কমকৈ থাকে কিন্তু প্ৰটিন আৰু আন পুষ্টিকৰ দ্ৰব্যৰ পৰিমাণ তুলনামূলকভাৱে বেছিকৈ থাকে। সকলোবিলাক পুষ্টিকৰ উপাদান থকা সুযম খাদ্যই গৰু-ম'হৰ দ্বাৰা সুস্থ কৰি ৰখাৰ লগতে দুগ্ধ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰে।

গৰু ম'হ বহুত ৰোগত আক্ৰান্ত হয়। ৰোগত মৃত্যু হোৱাৰ উপৰিও আক্ৰান্ত প্ৰাণীসমূহৰ গাখীৰৰ উৎপাদন কমি যায়। একোটা সুস্থ প্ৰাণীয়ে নিয়মিয়াকৈ দানা-পানী খোৱাৰ লগতে চাল-চলন কৰি থাকে। গৰু-ম'হৰ দেহত কিছুমান বৰ্হিপৰজীৱি আৰু অন্তঃপৰজীৱি প্ৰাণী থাকে। বৰ্হিপৰজীৱি বিলাক ছালত খামুচি থাকে আৰু ছালৰ ৰোগ সৃষ্টি কৰে। অন্তঃপৰজীৱি যেনে—বিভিন্ন ধৰণৰ পেলু (worm) এ পাকস্থলী আৰু অন্তত আক্ৰমণ কৰে আৰু কৃমি জাতীয় পৰজীৱিয়ে যকৃত ধ্বংস কৰে। সংক্ৰামক ৰোগ কিছুমান বেণ্টেৰিয়া আৰু ভাইৰাছৰদ্বাৰা আক্ৰান্ত হয়। ভাইৰাছ আৰু বেণ্টেৰিয়াৰদ্বাৰা হোৱা ৰোগৰ পৰা নিৰাময় পাবৰ কাৰণে গৰু-ম'হৰ পামত ভেক্‌চিন বা টীকাৰণ কৰা হয়।

15.2.2 হাঁহ-কুকুৰা পালন (POULTRY FARMING)

কণী উৎপাদনৰ কাৰণে ঘৰচীয়া হাঁহ-কুকুৰা পালন কৰা হয়। সেইকাৰণে উন্নত সঁচৰ হাঁহ আৰু কুকুৰাৰ প্ৰজাতিৰ পালনত গুৰুত্ব দিয়া হয়। কণীৰ কাৰণে লেয়াৰ (layer) আৰু মাংসৰ কাৰণে ব্ৰইলাৰ (broiler) প্ৰজাতিৰ কুকুৰা পালন কৰা হয়।

ভাৰতীয় থলুৱা প্ৰজাতি: যেনে আশিল (Aseel) আৰু বিদেশী প্ৰজাতি যেনে লেগহৰ্ন (Leghorn) প্ৰজাতিৰ মাজত সংগম-প্ৰজনন (Cross breeding) আঁচনিৰদ্বাৰা তলত দিয়া আকাংক্ষিত বৈশিষ্ট্যসম্পন্ন উন্নত সঁচৰ নতুন প্ৰজাতি উৎপন্ন কৰা হয়—

- (i) উন্নত গুণ বিশিষ্টসম্পন্ন আৰু বেছি সংখ্যক কুকুৰা পোৱালী জন্ম দিব পৰা জাত।

- (iii) বানিজ্যিক ভিত্তিত কুকুৰা পোৱালী উৎপাদনৰ বাবে চাপৰ ব্ৰইলাৰৰ পিতৃজনু।
- (iii) গ্ৰীষ্ম কালৰ অধিক উষ্ণতাত বস্তী থাকিব প্ৰজাতি।
- (iv) প্ৰতিপালনৰ বাবে নুনাতম ব্যবস্থাৰ প্ৰয়োজন।
- (v) কণী পৰা সৰু জাতৰ পক্ষী কৃষিৰ উপজাত দ্ৰব্যৰ পৰা সহজলভ্য আই জাতীয় খাদ্য যাৰ পৰা সদব্যৱহাৰ কৰিব অধিক উৎপাদন পাব পাৰি।



আশিল



লেগৰ্হন

চিত্ৰ-15.4

প্ৰশ্নাবলী

1. দুধপাম আৰু হাঁহ-কুকুৰা পাম পৰিচালনাৰ বাবে কি কি অনুশীলন সাধাৰণতে হাতেত লোৱা হয়।
2. ব্ৰইলাৰ আৰু লেয়াৰসমূহৰ মাজত পাৰ্থক্য কি আৰু সিহঁতৰ পৰিচালনাৰ মাজত পাৰ্থক্য কেনে ধৰণৰ?

কাৰ্যকলাপ.....15.4

প্ৰশ্নাবলী

1. তলৰ উক্তিটোৰ তাৎপৰ্য আলোচনা কৰা—
"এইটো অতি তাৎপৰ্যপূৰ্ণ কথা যে ভাৰতীয় হাঁহ-কুকুৰাই হ'ল কম আইযুক্ত (মানুহৰ অনুপযোগী) খাদ্যৰ পৰা অতি পুষ্টিৰ প্ৰাণী প্ৰটিনলৈ ৰূপান্তৰ কৰিব পৰা প্ৰাণী।"

কণী আৰু ব্ৰইলাৰ উৎপাদন (EGG AND BROILER PRODUCTION)

ব্ৰইলাৰ কুকুৰাক ভিটামিনযুক্ত খাদ্য খাবলৈ দিয়া হয় যাতে ইহঁতৰ বৃদ্ধিৰ হাৰ আৰু খাদ্যৰ উন্নতমানৰ মাংস পাব পাৰি। মৃত্যুৰ পৰা কটাই ৰাখিবলৈ আৰু সুন্দৰ স্বাস্থ্যৰ বাবে সাৱধানতা ল'ব লাগে। মাংসৰ বাবে বজাৰত ইহঁতক ব্ৰইলাৰ মাংস (broiler chicken) হিচাপে বিক্ৰী কৰা হয়।

হাঁহ-কুকুৰা পালনত ভাল ফলাফল পাবৰ বাবে পামৰ সুপৰিচালনাৰ অনুশীলনৰ প্ৰয়োজন। ইয়াৰ ভিতৰত উষ্ণতা নিয়ন্ত্ৰণ আৰু পামঘৰ চাফ-চিকুন আৰু হাঁহ-কুকুৰাৰ খাদ্য যোগান আৰু স্বাস্থ্যকৰ পৰিবেশ আৰু মহামাৰী নিয়ন্ত্ৰণ।

ব্ৰইলাৰ আৰু লেয়াৰ কুকুৰাৰ পামঘৰ, পুষ্টিৰ আহাৰ আৰু পৰিবেশ কিছু পৰিমাণে বেলেগ হয়। ব্ৰইলাৰৰ দৈনিক যোগান ধৰা খাদ্যত উপযুক্ত চৰ্বী আৰু প্ৰটিনৰ পৰিমাণ বেছি থাকে। খাদ্যত ভিটামিন 'এ' আৰু 'ই'ৰ পৰিমাণ বেছি থাকে।

খাদ্য সম্পদৰ উৎকৰ্ষ সাধন

15.2.3 মৎস্য উৎপাদন (FISH PRODUCTION)

আমাৰ খাদ্যৰ প্ৰাণীজ প্ৰটিনৰ প্ৰধান উৎস হ'ল মাছ। মৎস্য উৎপাদনত ফিচাযুক্ত প্ৰকৃত মাছ আৰু খোলধাৰী মাছ যেনে— মিছামাছ আৰু শামুকসমূহক সামৰি লোৱা হয়। দুটা পদ্ধতিৰে মাছ পাব পাৰি। এটা পদ্ধতি হ'ল প্ৰাকৃতিক উৎসৰ পৰা মীন সংগ্ৰহ (capture fishing) আৰু আনটো পদ্ধতি হ'ল—মীন পাম (capture fishing) পৰিচালনাৰদ্বাৰা মৎস্য আহৰণ।

মাছৰ আৱাসস্থল হ'ল সামুদ্ৰিক পানী (sea water) নতুবা নিৰ্মল পানী (fresh water) যেনে—নদ-নদী, পুখুৰী, খাল-বিল আৰু জলাশয়বোৰ। ইয়াৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে—সংগ্ৰহ (capture) আৰু পালন (culture) প্ৰক্ৰিয়াৰদ্বাৰা সামুদ্ৰিক পৰিস্থিতি তন্ত্ৰ আৰু নিৰ্মল পানীৰ পৰিস্থিতি তন্ত্ৰত ক্ৰমে মাছ ধৰিব আৰু পালন কৰিব পাৰি।

15.2.3 (i) সামুদ্ৰিক মীনক্ষেত্ৰ (MARINE FISHERIES)

ভাৰতবৰ্ষৰ সামুদ্ৰিক মীনক্ষেত্ৰখনত ৭৫০০ কিঃ মিঃ উপকূল অঞ্চল আৰু গভীৰ সমুদ্ৰ অঞ্চল সামৰি লোৱা হয়। অতি পৰিচিত

সামুদ্রিক মাছসমূহ হৈছে—পমফ্ৰেট (pomphret), মেকাবেল (mackerel), টোনা (tuna), ছাৰ্ডিন (sardin), বোম্বে ডাক্ (bombay duck) ইত্যাদি। মাছ ধৰা নাও (fishing boat) ৰ পৰা বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ জালৰ সহায়ত সামুদ্রিক মাছসমূহ সংগ্ৰহ কৰা হয়। মুক্ত সমুদ্ৰাঞ্চলত থকা মৎস্য স্কুল (School of Fish) ৰ দ্বাৰা উপগ্ৰহ আৰু ইক'চাউণ্ডাৰ (echo sounder) ব্যৱহাৰ কৰি উৎপাদন বৃদ্ধি কৰা হয়।

সাগৰত অৰ্থনৈতিক গুৰুত্ব থকা মাছ কিছুমান পালন কৰা হয়। ইয়াৰ ভিতৰত দিচাযুক্ত মাছ যেনে—মোল্লেট (Mullet), ভেট্‌কি (Bhetki) আৰু পাৰ্ল স্পট (Pearl spots), খোলাযুক্ত মাছ যেনে—মিছ মাছ (চিত্ৰ—১৫.৫), মাছেল (Mussels), অইষ্টাৰ (oysters) আৰু চি উইড্ (Sea weeds)। অইষ্টাৰসমূহ মুকুটা (pear) উৎপাদনৰ কাৰণে পালন কৰা হয়।



মেক্ৰ'প্ৰেকিয়াম ব'ভেনেৰাজি
(নিৰ্মল পানী)

পিনিয়াছ ম'ন'ডন
(সামুদ্রিক পানী)

চিত্ৰ-15.5. নিৰ্মল পানী আৰু সামুদ্রিক মিছমাছ

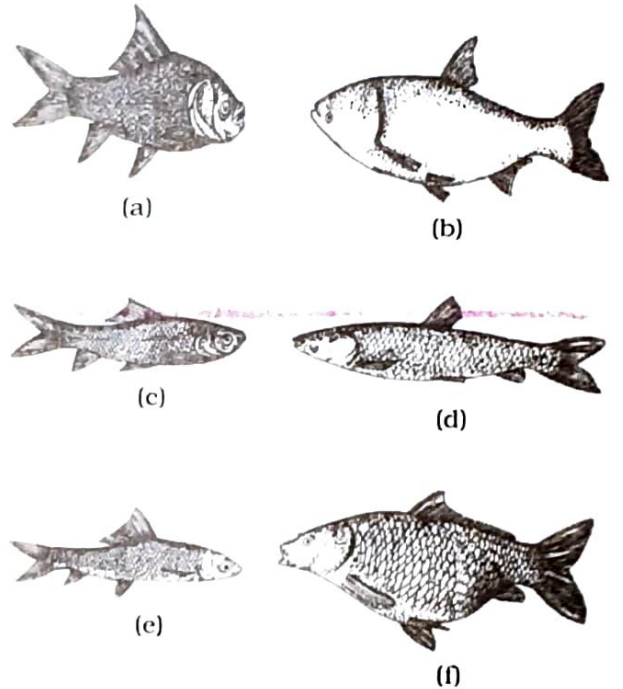
সামুদ্রিক মীন ক্ষেত্ৰত মৎস্য ভাণ্ডাৰ হ্ৰাস পোৱালৈ লক্ষ্য ৰাখি ইয়াৰ চোপদা পূৰণ সাগৰীয় মীন পালন (Culture fishery) প্ৰক্ৰিয়াৰদ্বাৰাহে কৰিব পৰা যায়। ইয়াক মেৰিকালচাৰ (mariculture) বুলিও কোৱা হয়।

15.2.3 (ii) অন্তৰ্দেশীয় মীন ক্ষেত্ৰ (INLAND FISHERIES)

নিৰ্মল পানীৰ উৎসসমূহ যেনে—খাল, পুখুৰী ইত্যাদি অন্তৰ্দেশীয় মীন ক্ষেত্ৰত অন্তৰ্ভুক্ত। দ্বিঘণ্টা লুণীয়া পানীৰ উৎস, য'ত নিৰ্মল পানী আৰু সাগৰৰ পানী মিহলি হৈছে যেনে—নদী মোহনা (estuary) আৰু লেগুন (lagoon) সমূহ মৎস্য ভাণ্ডাৰৰ উৎস। এনে ধৰণৰ অন্তৰ্দেশীয় মীন ক্ষেত্ৰত মৎস্য উৎপাদন খুব সন্তোষজনক নহয়। এই সম্পদসমূহৰ পৰা এক বা কালচাৰ (Aqua culture) ৰ যোগেদি মৎস্য উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিব পাৰি।

কেতিয়াবা কৃষি আৰু মৎস্য পালন একেলগে কৰা হয় যাতে ধাননি-পথাৰৰ পানীত মাছৰ বৃদ্ধি হ'ব পাৰে। অতি উৎপাদনক্ষম মীন পালন হৈছে মিশ্ৰিত মীন পালন (composit fish culture) পদ্ধতি। দেশীয় আৰু আমদানিকৃত (local and imported) দুয়ো ধৰণৰ মাছৰ প্ৰজাতিক এই পদ্ধতিৰদ্বাৰা পালন কৰা হয়।

মিশ্ৰিত মীন পালনত একেটা পুখুৰীত পাঁচ বা ছয়টা প্ৰজাতিৰ মাছ একেলগে পোহা হয়। খাদ্যৰ কাৰণে প্ৰতিযোগিতা নোহোৱা বেলগ বেলগ খাদ্যভাস্যৰ মাছৰ প্ৰসূতি বাচি লোৱা হয়। ফলস্বৰূপে পুখুৰী এটাত থকা সকলো প্ৰকাৰৰ খাদ্য ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। উদাহৰণ হিচাবে বাহ মাছ (Catla) পানীৰ উপৰিভাগত, ৰৌ (Rohu) মাছে পানীৰ মধ্য অঞ্চলত, মিৰিকা (Mrigal) আৰু কমন কাৰ্প (Common carp) জাতীয় মাছে পানীৰ তল অঞ্চলৰ পৰা খাদ্য সংগ্ৰহ কৰে আৰু গ্ৰাছ কাৰ্প (Grass carp) এ ঘাঁহ-বন আদি খাদ্য হিচাপে খায় (চিত্ৰ ১৫.৬) এই আটাইকেইটা প্ৰজাতিৰ মাছ একেটা পুখুৰীতে পালন কৰিলে ইহঁতৰ খাদ্যৰ কাৰণে প্ৰতিযোগিতা নোহোৱাকৈ গোটেই পুখুৰীটো ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। এই পদ্ধতিৰদ্বাৰা এটা পুখুৰীৰ পৰা অধিক পৰিমাণৰ মাছ উৎপাদন কৰিব পাৰি।



চিত্ৰ 15.6 (a) বাহ মাছ (b) ছিলভাৰ কাৰ্প, (c) ৰৌ (d) গ্ৰাছ কাপ (e) মিৰিকা (f) কমন কাৰ্প

মিশ্ৰিত মীন পালনৰ এটা সমস্যা হ'ল যে ইয়াৰ বহুত কেইটা প্ৰজাতিয়ে গ্ৰীষ্মকালতহে প্ৰজনন কৰে। প্ৰাকৃতিক উৎসৰ পৰা মাছৰ পোনা সংগ্ৰহ কৰিলে আকৌ অন্য মাছৰ পোনা মিহলি হৈ থাকে। সেইকাৰণে এই পদ্ধতিত মীন পালনৰ এটা ডাঙৰ সমস্যা হ'ল উন্নত মানৰ পোনাৰ অভাৱ। এই সমস্যা সমাধানৰ এটা উপায় হ'ল হ'ৰমনৰদ্বাৰা উদ্দীপ্ত কৰি পুখুৰীত মাছৰ প্ৰজনন ঘটোৱা। এই পদ্ধতিৰে বিশুদ্ধ মাছৰ পোনা আশা কৰা মতে পাব পাৰি।

প্ৰশ্নাবলী

1. কি ধৰণে মাছ ধৰা হয়?
2. মিশ্ৰিত মীন পালনৰ সুবিধাসমূহ কি কি?

কাৰ্য্যকলাপ.....15.5

- মাছৰ প্ৰজননৰ সময়ত এখন মীনপাম অধ্যয়ন কৰা আৰু তলৰ কথাকেইটা টুকি ৰাখাঃ
- (1) পুখুৰীত পোকা বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ মাছসমূহৰ নাম।
 - (2) বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ পুখুৰী।
 - (3) মীনপামত যোগান ধৰা বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ খাদ্যসমূহৰ নাম লিখা।
 - (4) মীন পামখনৰ উৎপাদনৰ পৰিমাণ।

15.2.4 মৌ পালন (BEE-KEEPING)

হাৰ্ভিকালি মৌ পালন এক উল্লেখযোগ্য খেতি। মৌজোল ধলভাঙে ব্যৱহাৰ হোৱাৰ কাৰণে কৃষি ক্ষেত্ৰখনত মৌ পালনে এক সুকীয়া স্থান দখল কৰিছে। মৌ-মাখি পালনৰ কাৰণে বেছি মূল্যবান প্ৰয়োজন নহয়। ইয়াৰ যোগেদি মৌপালকসকলে অতিৰিক্ত উপাৰ্জন লাভ কৰি আহিছে। মৌজোলৰ উপৰিও মৌচাকৰ পৰা মৌসিতা পোৱা যায়। বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ ঔষধ উৎপাদনত মৌসিতা ব্যৱহাৰ কৰা হয়।



(a)



(b)

চিত্ৰ-15.7. (ক) মৌবাহত মৌ-চাকৰ সজ্জা
(খ) মৌবস নিদৰ্শন কৰা যন্ত্ৰ

ব্যৱসায় ভিত্তিত মৌ উৎপাদন কৰিবৰ কাৰণে থলুৱা সঁচৰ মৌ-মাখি পালন কৰা হয়। থলুৱা প্ৰজাতিৰ মৌমাখি ভিতৰত এপিচ্ চেৰেনা ইন্দিকা (*Apis Cerena Indica*) ক ভাৰতীয় মৌমাখি বুলি জনা যায়। ইয়াৰ উপৰি এপিচ্ ডৰ্সাটা (*Apis Dorsata*) ক 'ৰক্ বী' (Rock bee) আৰু এপিচ্ ফ্লোৰা (*Apis Florea*) ক 'লিটল্ বী' (Little bee) জনা যায়। ব্যৱসায় ভিত্তিত প্ৰচুৰ মৌ উৎপাদনৰ কাৰণ ইটালিয়ান প্ৰজাতিৰ মৌ-মাখি যেনে এপিচ্ মেলিফেৰা (*Apis mellifera*) আদি পালন কৰা হয়।

প্ৰশ্নাবলী

1. মৌ উৎপাদনৰ কাৰণে বিভিন্ন মৌ প্ৰজাতিবোৰৰ কেনেধৰণৰ বৈশিষ্ট্য থকা প্ৰয়োজন?
2. পেষ্ট্ৰেৰেজ কি আৰু মৌ উৎপাদনৰ লগত ইয়াৰ কি সম্পৰ্ক?



তুমালোকে কি শিকিলো

- শস্যক 13 বিধ অনুপোষক দ্ৰব্যৰ প্ৰয়োজন; তাৰে 6 বিধ অতি বেছি মাত্ৰাত প্ৰয়োজন হয়। সেইখিনিকে মুখ্য অনুপোষক দ্ৰব্য (Macro nutrients) বোলে। আনহাতে 7 বিধ অনুপোষক দ্ৰব্য কম পৰিমাণে প্ৰয়োজন আৰু সেইখিনিকে ভূদ্ৰমাত্মিক অনুপোষক (Micro nutrients) বোলে।
- শস্যক যোগান ধৰিব পৰা অনুপোষক দ্ৰব্যবিলাকৰ প্ৰধান উৎস হ'ল জৈৱ সাৰ (Manure)

কৃত্ৰিম সাৰ (Fertilizers)।

জৈৱিক কৃষি হ'ল এনে এক কৃষি পদ্ধতি য'ত বাসায়নিক পদাৰ্থ সাৰ, বননাশক, কীটনাশক হিচাপে অতি কম মাত্ৰাত বা একেবাবে প্ৰয়োগ নকৰাকৈ তাৰ পৰিৱৰ্তে কেৱল জৈৱিক সাৰ, কৃষি পামৰ আৱৰ্জনা আৰু জৈৱিক নিয়ন্ত্ৰণৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব দি কৰা এক কৃষি পদ্ধতি।

মিশ্ৰিত কৃষি পদ্ধতিত একেডোখৰ ঠাইতে শস্য উৎপাদনৰ লগতে পশুধনো পালন কৰা হয়।

দুটা বা ততোধিক শস্যক শাৰী শাৰীকৈ এক নিৰ্দিষ্ট শৈলীৰে কৰা কৃষি প্ৰণালীক অন্তৰাবৰ্তী কৃষি পদ্ধতি বোলে।

প্ৰাক্ পৰিকল্পনাৰে একেডোখৰ কৃষিভূমিতে বেলেগ বেলেগ শস্য ইটোৰ পিছত সিটোৰ খেতি কৰা পদ্ধতিকে শস্যাবৰ্তন বোলে।

শস্যৰ সঁচবিলাকৰ অধিক উৎপাদন, উন্নত মানদণ্ড বিশিষ্ট বীজ, জৈৱিক আৰু অজৈৱিক কাৰকৰ প্ৰতিৰোধী ক্ষমতা, শস্যৰ পূৰ্ণতাপ্ৰাপ্ত কাল হ্ৰাস কৰণ, ভিন্ন জলবায়ুত খাপ খোৱাকৈ অভিযোজন আৰু বাঞ্ছিত গুণ সম্বলিত কৃষি প্ৰণালী আদিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি উৎকৰ্ষ সাধন কৰিব লাগে।

পামৰ প্ৰাণীবিলাকক উপযুক্ত যত্ন আৰু কাৰ্যপন্থা যেনে— পামঘৰ, উপযুক্ত খাদ্য, প্ৰজনন আৰু ৰোগ নিয়ন্ত্ৰণ আদিৰ প্ৰয়োজন হয়। ইয়াক পশুপালন (Animal Husbandry) বুলি কোৱা হয়।

মূৰ্গীপামৰ যোগেদি ঘৰচীয়া কুকুৰা উৎপাদন বৃদ্ধি কৰা হয়। কণী উৎপাদন, মূৰ্গীমাংসৰ কাৰণে ব্ৰহ্মপালন আদি মূৰ্গীপামত অন্তৰ্ভুক্ত।

উন্নত সঁচৰ কুকুৰাৰ কাৰণে ভাৰতীয় প্ৰজাতি আৰু বিদেশী প্ৰজাতিৰ মাজত 'ক্ৰছ ব্ৰিডিং' বা সংকৰণ (cross breeding) কৰি মূৰ্গী উৎপাদন বৃদ্ধি কৰা হয়।

সমুদ্ৰৰ জলাধাৰ আৰু নিৰ্মল জলাধাৰৰ পৰা মৎস আহৰণ কৰা হয়।

মৎস উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিবৰ কাৰণে সমুদ্ৰ আৰু অন্তৰ্দেশীয় (Inland) পৰিস্থিতিতত্ত্বত মৎস পালন কৰা হয়।

'ইক' চাউণ্ডাৰ' আৰু উপগ্ৰহৰ সহায় লৈ 'ফিচিং নেট'ৰ সহায়ত সাগৰীয় মাছ সংগ্ৰহ কৰা হয়।

মীনপামত সাধাৰণতে মিশ্ৰিত মৎস পালন কৰা হয়।

মৌজোল আৰু মৌসিতা বা মম পাবলৈ মৌ পালন কৰা হয়।

অনুশীলনী



1. শস্যৰ অধিক উৎপাদন কৰিব পৰা যিকোনো এটা পদ্ধতিৰ বিষয়ে বৰ্ণনা দিয়া।
2. পথাৰত কিয় জৈৱ সাৰ আৰু কৃত্ৰিম সাৰ প্ৰয়োগ কৰা হয়?
3. অন্তৰাবৰ্তী কৃষি পদ্ধতি আৰু শস্যাবৰ্তনৰ সুবিধাসমূহ কি কি?
4. জিনীয় সালসলনি কৌশল কি? ই কৃষি পদ্ধতিত কিয় উপযোগী?

5. ভঁৰালত মজুত কৰি ৰখা শস্যৰ কেনেদৰে ক্ষতি সাধন হয়?
6. পশুপালন (Animal husbandry)ৰ দ্বাৰা কৃষকসমূহে কেনেকৈ লাভান্বিত হয়?
7. গো-পালনৰ দ্বাৰা কি কি লাভলাভ হয়?
8. উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে 'পল্ট্ৰি পাম', মীনপাম আৰু মৌ-মাখি পালনত কি ব্যৱস্থা লোৱা হয়?
9. আহৰণ মীনক্ষেত্ৰ, 'মেৰীকালচাৰ', 'একুৱাকালচাৰ' আদিৰ মাজত কেনেকৈ পাৰ্থক্য বাচি উলিয়াবা?